

هو الله

ای زائر مشکین نفس حافظ شیرازی در دیوان خویش میگوید ترکان پارسی گو بخشندگان عمرند آن ترک فارسی گو توئی که در نهایت شیرینی و حلاوت بفارسی صحبت میداشتی و من و یاران الهی را سبب سرور و شادمانی میگشتی حال با قلبی نورانی و روحی رحمانی و انجذابی ملکوتی و تأییدی سبحانی بالنبیة از عبدالبهاء توجه باستان مقدس نما و جبین خویش را بر آستان نور مبین بگذار و روی و موی را بخاک تابناک منور و معطر کن و در نهایت عجز و نیاز از قبل من تضرع و ابتهاج نما و طلب تأیید و توفیق کن زیرا مشقات عظیمه در پیش است و مشکلات کثیره در میان و عبدالبهاء در نهایت ضعف و ناتوان لهذا محتاج امداد اسم اعظم است و مفتقر عنایت جمال قدم تا در این سبیل توفیقات حق نعم الدلیل گردد و بدرقه عنایت هادی سبیل شود شاید در این سفر نفسی در عبودیت دلبر آفاق بکشد و نصیبی از موهبت رب الاشراف برد یاران الهی را هر یک از قبل من در نهایت اشتیاق تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار و بگو

ای سرگشتگان صحرای محبت الله و ای گمگشتگان بیابان عشق پرتو عنایت الهی شامل است و فیوضات نامتناهی متابع عنقریب از اشراق نور مبین روی زمین بهشت برین گردد و از نسیم گلشن عنایت مشام اهل آفاق در شرق و غرب مشکین و عنبرین شود یاران الهی باید بموجب وصایا و نصائح نور حقیقت جمال قدم روحی لعنته الفداء قیام کنند و یکیک را بموقع اجرا گذارند نه اینکه مجرد بخوانند و مودوع اوراق و الواح گذارند باید اوامر روحانی و جسمانی اسم اعظم روحی لثرت به الفداء در حیز شهود جلوه نماید و در احوال و اطوار یاران الهی مجسم و مصور گردد والا چه ثمری و چه اثری باری عبدالبهاء را نهایت آمال اینکه بکلمهئی از وصایا و نصائح مبارک موفق شود و یقین است یاران نیز چنین آرزو دارند بهائی باید شمع آفاق باشد و نجم ساطع از افق اشراق اگر چنین است نسبتش حقیقی است والا نسبت مجازی است و بی ثمر و بی پا مانند شخصی سیاهست نامش الماس و بحقیقت زاغ و غراب است ولی اسمش بلبل خوش آواز از انتساب اسمی چه فایده و از لفظ بهائی چه ثمر بحقیقت باید بهائی بود و ملتجی بعتبه مقدسه حضرت نامتناهی جمیع یاران را بجان و دل مشتاقم و آرزوی مشاهده دیدار مینمایم و علیکم البهاء الأبھی

ای عزیزان عبدالبهاء اگر بدانید که چه قدر اشتیاق بیاران دارم و چگونه شب و روز بذکر و یاد شما مشغولم البته از شادمانی پرواز مینمائید شما یاران اسم اعظمید و یاوران عبدالبهاء در ظل الطاف جمال مبارکید و بندگان حقیقی صمیمی حضرت کبریا طوبی لکم ثم طوبی لهذا در نزد عبدالبهاء عزیزید و جلیل و رفیقید و ندیم و در عبودیت عتبه بها شریکید و سهیم

ع ع